1. वीति *f.* Genuss, Opfermahl, Labetrunk.
2. वीति *f.* Scheidung.
वीतिहोत्र zum Mahle ladend; *m.* Feuer.
वीथि *u.* वीथी *f.* Reihe, Strafse, Gallerie.
वीथिका *f. dass.*
वीध्रं *nur Loc.* bei heiterem Himmel.
वीप्सा *f.* das Distributivverhältnis (*g.*).
वीर *m.* Mann, Held (*auch gest.* वीरतर *u.* °तम), Gatte, Sohn, *coll.* Nachkommenschaft; *Pl.* Männer *o.* Mannen.
वीरघ्नी *s.* वीरहन्.
वीरचर्या *f.* männliches Thun, Gang nach Abenteuern.
वीरण *n.* Art Gras.
वीरणस्तम्ब *u.* °क *m.* Grasbüschel.
वीरता *f.*, वीरत्व *n.* Männlichkeit, Heldenmut.
वीरदेव *m. Mannsname.*
वीरपत्नी *f.* Heldengattin.
वीरपुर *n. N. einer Stadt.*
वीरप्रसविनी *u.* °प्रसू *f.* Heldenmutter.
वीरबाहु *m. N. eines Königs* (Heldenarm).
वीरमानिन् sich für einen Mann *o.* Helden haltend.
वीरय्, वीरयते sich männlich erweisen.
वीरवन्त् männer- *o.* söhnereich (*Superl.* °वत्तम); männlich, heldenhaft. *n.* Reichtum an Söhnen *o.* Männern.
वीरवर *m.* trefflicher Held, *Mannsn.*
वीरशय्य *m.* Heldenlager *o.* -bahre.
वीरशयन *n.*, °शय्या *f. dass.*
वीरसू Männer gebärend; *f.* Mutter eines Sohnes.
वीरसेन *m. N. mehrerer Fürsten.*
वीरहन्, *f.* °घ्नी *o.* °हणी Männer tötend.
वीरासन *n.* ein best. Art zu sitzen.
वीरिण *m. n.* = वीरण.
वीरिणी *f* Mutter von Söhnen.
वीरुध् *f.* (*m.*) Gewächs, Kraut, Pflanze, Strauch.
वीरुध *n.*, वीरुधि *dass.*
वीरेन्द्र *m.* erster der Helden.
वीर्य *n.* Männlichkeit, Kraft, Tapferkeit, Heldenthat; Manneskraft, Same.
वीर्यवत्ता *f.*, °त्त्व *n. Abstr. zum folg.*
वीर्यवन्त् kräftig, mächtig; *Compar.* वीर्यवत्तर, *Superl.* °वत्तम.
1. वीर्यशुल्क *n.* Mannhaftigkeit als Kaufpreis.
2. वीर्यशुल्क durch Mannhaftigkeit erkauft *o.* zu erkaufen.
वूर्य (—°) *n.* Wahl.
वृ *s.* 1. 2. वर्.
वृक *m.* Wolf; *f.* वृकी Wölfin.
वृकति *m.* Räuber, Mörder.
*वृकधूप *m.* Weihrauch.
वृकल *m.* Bastgewand; *f.* आ ein best. Eingeweide.
वृकायु raub- *o.* mordlustig.
वृकोदर *m.* Wolfsbauch (*Bein. Bhîmasena's*).
वृक्क *m. Du.* die Nieren.
वृकण (*s.* व्रश्च्) *n.* Schnitt.
वृक्त *s.* वर्ज्.
वृक्तबर्हिस् opferbereit *o.* opferliebend (*eig.* der die Opferstreu ausgerupft *o.* bereitet hat).
वृक्य *m. Du.* = वृक्क.
वृक्ष *m.* Baum.
वृक्षक *m.* Bäumchen.
वृक्षच्छाया *f.* Baumschatten.
वृक्षदेवता *f.* Baumgottheit.
वृक्षनिर्यास *m.* Baumharz, Gummi.
वृक्षमय, *f.* ई Baum-, hölzern.
वृक्षमूल *n.* Baumwurzel.
वृक्षवाटिका *f.* Baumgarten *o.* -laube.
वृक्षशाखा *f.* Baumzweig.
वृक्षाग्र *n.* Baumgipfel.
वृक्षादन *m.* Zimmermannsmeifsel (*eig.* Baumfresser); *f.* ई *Pflanzenn.*
वृक्षौकस् *m.* Affe (*eig.* Baumbewohner).
वृक्ष्य *n.* Baumfrucht.
वृज् *s.* वर्ज्.
वृजन (वृजन) *n.* Umhegung, Gemarkung, Gemeinde, Einwohnerschaft, Volk.
1. वृजनी *f.* Hürde.
2. वृजनी *f.* böse That, Tücke.
वृजि *m. Pl. Volksname.*
वृजिन krumm, falsch, ränkevoll. *f.* आ Hinterlist, Trug. *n. dass.*, Unrecht, Sünde, Elend.
1. वृत् *s.* वर्त्.